

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De amore solitudinis & religiosi. XX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Deut. 4.

4. Si non continuè vales te colligere, saltem interdum, & minus semel in die, manè videlicet aut vespere. Manè propone vespere discute mores tuos, qualis hodie fuisti in verbo, opere, & cogitatione: quia in his sapius forsitan Deum offendisti & proximum. Accinge te sicut vir, contra diabolicas nequitas, frena gulam, & omnem carnis inclinationem facilius frenabis. Nunquam sis ex toto otiosus; sed aut legens, aut scribens, aut orans, aut meditans, aut aliquid vtilitatis pro communi laborans. Corporalia tamen exercitia discretè sunt agenda, nec omnibus æqualiter assumenda.

2. Quæ communia non sunt, non sunt foris ostendenda: nam in secreto tutius exercentur priuata. Cauendum tamen, ne piger sis ad communia, & ad singularia promptior; sed expletis integrè & fideliter debitis & iniunctis, si iam vltra vacat, redde te tibi, prout deuotio tua desiderat. Non possunt omnes habere vnum exercitium; sed aliud isti, aliud illi magis deseruit. Etiam pro temporis congruentia, diuersa placent exercitia: quia alia in festis, aliã in feriatis magis sapiunt diebus. Aliis indigemus tēpore tentationis, & aliis tempore pacis & quietis. Alia, quum tristamur, libet cogitare; & alia, quum læti in Domino fuerimus.

6. Circa principalia festa, renouanda sunt bona exercitia, & sanctorum suffragia feruentius imploranda. De festo in festum proponere debemus, quasi tunc de hoc seculo migraturi, & ad æternum festum peruenturi. Ideoque sollicitè nos præparare debemus in deuotis temporibus, & deuotius conuersari, atque omnem obseruantiam strictius custodire, tanquam in breui præmium laboris nostri à Deo percepturi.

Rom. 8.

7. Et si dilatum fuerit, credamus nos minùs bene præparatos, atq; indignos tantæ adhuc gloriæ, quæ reuelabitur in nobis tempore præfinito, & studeamus nos melius ad exitum præparare.

Lucæ 12. & Matth. 14.

Beatus seruus (ait Euangelista Lucas) *quem, cum venerit Dominus, inuenerit vigilantem. Amen dico vobis, super omnia bona sua constituet eum.*

CAPVT XX.

De amore solitudinis & silentij.

Eccl. 3.

1. **Q**uare aptum tempus vacandi tibi, & de beneficiis Dei frequenter cogita. Relinque curiosa: tales perlege materias, quæ compunctionem magis præstant, quàm occupationem. Si te subtraxeris à superfluis loquutionibus, & otiosis circuitionibus, nec non à nouitatibus & rumoribus audiendis; inuenies tempus sufficiens & aptum, pro bonis meditationibus insistendis. Maximi sanctorum humana consortia, vbi poterant, vitabant; & Deo in secreto seruire eligebant.

Hebr. 11.

2. Dixit

2. Dixit quidam: Quoties inter homines fui, minor homo redij. Hoc sepius experimur, quando diu confabulamur. Facilius est omnino tacere, quam verbo non excedere. Facilius est domi latere, quam foris se posse sufficienter custodire. Qui igitur intendit ad interiora & spiritualia peruenire, oportet eum cum Iesu à turba declinare. Nemo securè apparet, nisi qui libenter latet. Nemo securè loquitur, nisi qui libenter tacet. Nemo securè præest, nisi qui libenter subest. Nemo securè præcipit, nisi qui bene obedire didicit.

Seneca.

Matth. 4.
Eccli. 3.

3. Nemo securè gaudet, nisi bonæ conscientiæ in se testimonium habeat. Semper tamen Sanctorum securitas, plena timoris Dei extitit: nec eo minus solliciti & humiles in se fuerunt, quia magnis virtutibus & gratia emicuerunt. Pravorum autem securitas ex superbia & presumptione oritur, & in fine in deceptione sui ipsius vertitur. Nunquam promittas tibi securitatem in hac vita, quamuis bonus videaris cœnobita, aut deuotus eremita.

4. Sæpe meliores in æstimatione hominum, grauius periclitati sunt propter suam nimiam cōfidentiam. Vnde multis vtilius est, vt non penitus tentationibus careant, sed sepius impugnentur: ne nimium securi sint: ne fortè in superbiam eleuentur: ne etiam ad exteriores consolationes licentiùs declinent. O qui nunquam transitoriam licentiam quæreret, qui nunquam cum mundo se occuparet, quam bonam conscientiam seruaret? O qui omnem vanam sollicitudinem amputaret, & duntaxat salutaria ac diuina cogitaret, & totam spem suam in Deo constitueret, quam magnam pacem & quietem possideret!

5. Nemo dignus est cœlesti consolatione, nisi diligenter se exercuerit in sancta cōpunctione. Si vis corde tenus compungi, intra cubile tuum, & exclude tumultus mundi, sicut scriptum est: *In cubilibus vestris compungimini.* In cella inuenies, quod de foris sepius amittes. Cella continuata dulcescit, & malè custodita tædium generat. Si in principio conversionis tuæ bene eam incolueris & custodieris, erit tibi postea dilecta amica, & gratissimum solatium.

Psal. 6.

6. In silentio & quiete proficit anima deuota, & discit abscondita scripturarum. Ibi inuenit fluenta lachrymarum, quibus singulis noctibus se lauet & mundet; vt conditori suo tanto familiarior fiat, quanto longius ab omni seculari tumultu degit. Qui ergo se abstrahit à notis & amicis, appropinquabit illi Deus cum Angelis sanctis. Melius est latere & sui curam agere, quam se neglecto signa facere. Laudabile est homini religioso, rarò foras ire, fugere videri, nolle etiam homines videre.

Psal. 6.

7. Quid vis videre, quod non licet habere? Transit mundus &

Y.

401

concupiscentia eius. Trahunt desideria sensualitatis ad spatium : sed quum hora transierit, quid nisi grauitatem conscientie & cordis dispersionem reportas? Latus exitus tristem saepe reditum parit: & lata vigilia serotina, triste mane facit. Sic omne carnale gaudium blandè intrat, sed in fine mordet & perimit. Quid potes alibi videre, quod hic non vides? Ecce cælum, & terra, & omnia elementa: nam ex istis omnia sunt facta.

*Eccles. 1.
Eccles. 7.
Isal. 122.*

Matth. 6.

8. Quid potes alicubi videre, quod diu potest sub sole permanere? Credis te forsitan satiare, sed nõ poteris pertingere. Si cuncta videres presentia, quid esset nisi visio vana? Leua oculos tuos ad Deum in excelsis, & ora pro peccatis tuis & negligentis. Dimitte vana vanis; tu autem intende illis, quæ tibi præcepit Deus. Claude super te ostium tuum, & voca ad te Iesum dilectum tuum. Mane cum eo in cella, quia non inuenies alibi tantam pacem. Si non exisses, nec quicquam de rumoribus audisses, melius in bona pace permanisses. Ex quo noua delectat aliquando audire, oportet te exinde turbationem cordis tolerare.

CAPVT XXI.

De compunctione cordis.

Proverb. 19. 1. **S**I vis aliquid proficere, cõserua te in timore Dei: & noli esse nimis liber, sed sub disciplina cohibe omnes sensus tuos, nec inepta te tradas lætitiæ. Da te ad cordis compunctionem, & inuenies deuotionem. Compunctio multa bona aperit, quæ dissolutio citò perdere consueuit. Mirum est, quòd homo potest vquam perfectè in hac vita lætari: qui suum exilium, & tam multa pericula animæ suæ considerat & pensat.

2. Propter leuitatem cordis & negligentiam defectuum nostrorum, non sentimus animæ nostræ dolores: sed sæpe vanè ridemus, quando meritò flere deberemus. Non est vera libertas, nec bona lætitia, nisi in timore Dei cum bona conscientia. Felix, qui abijcere potest omne impedimentum distractionis, & ad vniõnem se redigere sanctæ compunctionis. Felix, qui à se abdicat, quicquid conscientiam suam maculare potest vel granare. Certa viriliter, consuetudo consuetudine vincitur. Si tu scis homines dimittere, ipsi bene te dimittent tua facta facere.

Gal. 1.

Isal. 76.

3. Non atrahas tibi res aliorum, nec te implices causis maiorum. Habeas semper oculum super te primum, & admoneas te ipsum specialiter præ omnibus tibi dilectis. Si non habes fauorem hominum, noli ex hoc tristari; sed hoc fit tibi graue, quia non habes te satis bene & circumspectè sicut deceret Dei seruum & deuotum religiosum conuersari. Vtilius est sæpè & securius, quòd homo